UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Der HH. Maeghden Die Van Christvs tijden tot dese eeuwe Inden Salighen Staet Der Svyverheydt inde Wereldt gheleeft hebben

Rosweyde, Heribert

T'Antwerpen, 1626

12. Feb. Het leven vande H. Eulalia, van Barcelona, Maghet ende martelaersse. an. 304.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43129

Visual Library

S. EVLALIA DE BERCELONA Virgo et Martyr.
12 Februarij.

I. Cnobbaert exc.

HET LEVEN VANDE H. EVLALIA VAN BARCELONA, MAGHET ende Martelaersse.

32. Feb.

A. 304.

ALs Dacianus in Spaignien ghesonden was vande Keyseren Diocletianus eñ Maximianus/ om de Christenen te dooden/ eñ uyt de werelt te roeyen (indien het mogelijck ware) ons H. gheloove; woonde te Barcelona een H. Maghet/ geboren van edelen geslachte/ genaemt Eulalia; welcke Christene was / ende hadde haer vertrocken op eene hoeve/ die sy by de stadt hadde. Sy was in dien tijdt veerthien jaren oudt / ende was eene seer schoone eñ eerbare Maghet; ende was ontsteken met de liefde van IESVS Christus, dien sy tot eenen bruydegom hadde gekosen/ hebbende hem toe-geeygent hare maechdelijcke suyverheyt. Dacianus quam binnē Barcelona/ endebegonst met groote wreedheyt ende ongoddelijckheyt te vergieten het Christen bloet. Eulalia vernemende wat den wreeden Rechter dede/ wiert haer herte beroert met twee verscheyden gheneghentheden/ te weten van droefheydt ende blijdschap: van blijdschap / om dat sy groote begeerte hadde voor Christus te sterven: eñ haer dochte dat den tijdt was ghekomen / dat Godt haer soo groote gratie begeerde te doen. Dese blijdschap was soo groot/ die sy in haer herte ghevoelde / dat sy die niet en konde bedecken/ oft hare ouders ende magen bemerckten de selve; hoe wel dat sy de oorsake van soo onghewoonlijcke ende groote blijdschap niet en wisten. Sy gingh heymelijck uyt den huyse van hare ouders door dese vyerigheydt ende begeerte tot de martelie/ vanden Heere beweeght zijnde; ende quam voor den rechter-stoel van Dacianus / ende berispte hem met vrymoedighe/ treffelijcke / ende rijpe woorden/ vande tyrannije ende wreed-

VVt oude Registers.

Eulalia is van een edel gheslacht gheboren.

Sy heeft belofte ghedaen van suyverheyt.

Eulalia straft den tyran Dacianus.

wreethepdt/die hy tegen de Chriſtenen gebruyckte. Den booſen Preſident wiert verbaeſt / om dat hy eene ſoo ſchoone ende jonghe Maghet ſagh/hem aenſpreken met ſoo groote cloeckhepdt ende bpmoedighepdt/ ende hem ſtraffen van 't gene hy dede door het gebodt vande Keyſeren. Hy wilde van haer weten/wie ſy was/eñ waerom ſy met ſoo kleyne eerbiedinghe aenſprack de Roomſche Majeſtept/eñ eenen dienaer die de ſelve met ſoo groote authoritept vertooghde. De H. Maget ſonder beroert te worden / antwoorde hem / dat ſy Chriſtene was / eene dienſtmaget van Iesvs Chriſtus, die Coninck der Coninghen/ende Heere der Heeren is. Den onrechtveerdighen Rechter wiert ſeer geſtoort; ende door gramſchap ende raſernije beroert zijnde/dede de H. Maget terſtont ſeer wreedelijcken gheeſſelen. Sy pijnighden haer vreeſelijcken/ ende verſcheurden haer maeghdelijck ende teerder lichaem met de gheeſſelen: maer hoe ſy haer meer pijnighden / hoe ſy volſtandigher ende vrolijcker was; ende ſepde: Om dat mijnen Godt my verſterckt/ ſoo en ghevoele ick uwe tormenten niet.

Sy wordt ghegeeſſelt/ ende blijft volherdigh.

'Tghene het wreet herte van Dacianus hadde behooren te vermorwen/ dat verbitterde 't ſelve meer/ eñ ontſtackt met meerdere raſernije. Hy dede haer binden op een pijnbanck/ ende harc ſijden ophalen met yſere hakē/ ende vranden met vlammende tortſen; ende tormenten boven tormenten vermeerderende/ eñ nieuwe ſoecken-de/ wentelden ſy haer in ongebluſchten calck: ſy goten op haer hooft ſiedende olie ende geſmolten loot / eñ in haer neuſgaten azijn ghemengelt met moſtaert/ende in alle de wonden haers lichaems; welcke ſy wreven met ſcherpe ghebroken pot-ſcherven / ende vrandeden hare oogen met onſteken keerſſen. Wat eene wreede beeſte is een onmenſchelijck eñ wreedt menſch! D'ongoddelijckhepdt ſtreedt met het gheloove / den duyvel met Chriſtus, Dacianus teghen de H. eñ teedere Maghet/de tormenten met de vrouwelijcke cranckhepdt / ende de doot met het leven. Wie dan ſal konnen twijfelen / welcke partije van tween de victorie hebben ſal? Dacianus wiert moede / de beulen gaven hen op / de tormenten wierden gheſchorſt/ den duyvel beſchaemt/ de Maghet hiel d'overhandt/ ende Chriſtus triompheerde in ſijne vrupt. Welcke geholpen zijnde door de hulpe vanden hemel / altoos blijde ende verheught / wiert mirakeleuſelijck

Sy wordt verſchepdelijck ghepijnight.

selijck vande tormenten ontslagen; eñ de beulen/die haer pijnighden/wierden verbrant. Wat doet ghy/Daciane? Zijn nu uwe vonden/ende uwe subtijle wreedheydt/om nieuwe tormenten ende pijnen te vinden / ge-eyndight? En bemerckt ghy niet/dat de stantvastigheyt eñ sterckheyt van Eulalia de hare niet en is; maer vanden warachtighen Godt komt? Waerom en bekent ghy hem niet? Waerom en dient eñ aenbidt ghy hem niet? 'Ten hielp al niet / wat den tyran sagh; maer hy keerde sijn gepeps tot de oneere ende schande vande alder-supverste Maget; eñ dede haer naeckt ende mishandelt met de ontallijcke wonden lepden door de stadt / tot schande vande H. Maget/eñ eenen schroom van d'andere Christenen/eñ daer na onthalsen. Men sept dat hare gebenedijde ziele gesien is geweest na den hemel varen inde gedaente van eene dupve. Ende den H. Isidorus schrijft/ dat haer H. lichaem met sneeuwe bedeckt is gheweest.

De beulen worden verbrant.

Sy wordt onthalst/ ende haer lichaem wordt met sneeuwe gheteckt.

Sy heeft veel jaren verborgen geweest / tot dat onsen Heere haer openbaerde / doen Fredonus Bisschop van Barcelona was/ in 't jaer 878. welcken Bisschop/ verstaen hebbende/ dat / als de H. Eulalia ghemartelijseert hadde geweest/ haer lichaem begraven wiert bupten de stadt inde kercke van S. MARIA vande zee / dede 't selve soecken met groote neerstichept ende sorghe: eñ alsoo 't selve niet en wiert ghevonden / beval hy / dat alle het volck vande stadt ende de omligghende plaetsen soude dry daghen vasten/ ende inde kercke by een komen/om van Godt onsen Heere met groote devotie te begeeren/ dat hy hen wilde ontdecken den schat / die daer verborghen was. Sy vasteden/ sy quamen inde kercke/ sy baden / sy begheerden van Godt met eene seer heerlijcke processie / dat hy hen wilde dese groote gratie doen: eñ den Bisschop sulcke gedaen hebbende/eñ met Bisschoplijcke cleederen gecleet/ ende rakende met synen staf den hoeck vanden autaer / wiert ghewaer dat hy hol was. Hy dede graven/ eñ men vondt daer eene marbre tombe / ende daer inne den kostelijcken schat dien sy sochten ; upt welcken terstondt quam eenen hemelschen gheur.

Haer lichaem wordt ghevonden/ ende na de stadt gheboert.

HET